

kunne erhverve den fornødne Jord til Udstykning. Det tror jeg ikke paa. Jeg tror ikke paa, at der gennem hans Forslag skulde aabne sig Mulighed for at faa mere Jord til Udstykning for Staten, end der skaffes til Veje ved Forslagene, som de nu bliver vedtaget. Det ærede Medlem har derfor ingen særlig Begrundelse for sin Glæde over, at jeg har udtalt mig, som jeg har. Jeg har udtalt mig om et faktisk Forhold, dette, at der ikke er Godser i alle Egne af Landet, som kommer ind under de Love, der her er Tale om, og heller ikke Præstegaardsjorder til Udstykning. Det er et rent faktisk Forhold, og en bestemt Fastslaaen af dette kan paa ingen Maade retfærdiggøre det ærede Medlems Standpunkter. De bliver hverken værre eller bedre af, om jeg har fastslaaet dette eller ikke.

Martin Hansen: Jeg ønsker blot at udtale, at Grunden til, at jeg for mit Vedkommende er gaaet med til at ændre Paragraffen saaledes, var, at man fik det Indtryk, at man oppe i Landstinget havde vedtaget Lovforslaget under den Forudsætning, at Paragraffen skulde forstaaes, som den nu er affattet. Saa forekom det mig, at der intet var at gøre, medens jeg i Gaar stod og hævdede en anden Opfattelse, den, som Ordføreren for det radikale Parti og Ordføreren for Socialdemokraterne var enige i. Men da nu Forholdet er dette, antager jeg, at vi ogsaa meget let kan enes om at føre Paragraffen i alt Fald tilbage til det, som vi var enige om i Gaar. Ellers bliver der — det har det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) Ret i — Forskel paa de Jordbrug, vi opretter, med Hensyn til de Laan, de faar til Bygninger; efter Ændringsforslaget bevarer vi stadig Maksimum, de 6 000 Kr., men naar vi beholder Paragraffen i dens foreliggende Affattelse, hvorefter der skal ske en Revision om 10 Aar, vil, hvis Priserne bestandig gaar op, Maksimumsgrænsen, de 6 000 Kr., blive sat op. Det, vi tilsigtede dermed, var ikke at skabe et Modsætningsforhold med Hensyn til Byggesummerne.

Dernæst vil jeg gerne udtale til den ærede konservative Ordfører, at naar jeg tillod mig at sige, at det at beholde den lave Rente netop var det gale, var det et Udtryk for den Opfattelse, jeg har, at man ikke skal skabe en privilegeret Klasse af Husmænd. Tanken med hele denne Lovgivning er i Virkeligheden den, at man kun vil borttage den øjeblikkelige Højkon-

junktur paa Bygningsmaterialer, men i det Øjeblik Prisforholdene har bundfældet sig og er blevet normale, vil man intet Tilskud yde længere, saa skal i Virkeligheden det producerende Landbrug kunne bære sig selv. Men naar man fra konservativ Side vil indsætte 3 pCt. Rente, saa vil der, naar vi kommer ned paa det normale Prisniveau, stadig blive ydet et Tilskud til disse smaa Landbrug, og det er i alt Fald jeg for mit Vedkommende imod. Jeg vil være med til at oprette selvstændige Landbrug, der bærer sig selv; kun under ekstraordinære Forhold som de nuværende vil jeg være med til at yde et Tilskud til Bygningerne, fordi det under en Højkonjunktur som den nuværende vil være nødvendigt, hvis man vil fremme Oprettelsen af disse Brug. Det er Forskellen mellem det ærede Medlems Opfattelse og min, og derfor har jeg været imod en lav Rente.

Ulrich: Jeg vil tillade mig i Anledning af en Bemærkning, der fremkom fra den højtærede Landbrugsminister, at gøre opmærksom paa, at det af Udvalget under Nr. 2 stillede Ændringsforslag aldeles ikke falder sammen med det af os stillede Ændringsforslag under Nr. 1, Punkt 6, idet vort Punkt 6 udtrykkelig siger, at vedkommende Ansøger ikke maa være i Besiddelse af saadanne Midler, at han uden Statens Hjælp kan erhverve sig et mindre Landbrug, medens Udvalgets Ændringsforslag siger, at han ikke kan faa Byggelaan, hvis han er i Besiddelse af saadanne Midler. Altsaa, efter vort Forslag vil et Menneske, som er Kapitalist, heller ikke kunne kræve Jord, hvorimod han efter Udvalgets Forslag kun ikke vil kunne kræve Byggelaan. Der er altsaa en overordentlig stor Forskel paa disse to Forslag. Vi vil udelukke Kapitalister fra at komme og tage Jorden, medens Udvalget ønsker, at enhver, selv om han er Kapitalist, skal kunne tage Jord lige for Næsen af Landarbejderne, og det vil vi ikke være med til.

Det glæder mig at konstatere, at den højtærede Landbrugsminister i Dag har staaet i dette høje Ting og fremsat akkurat de samme Betragtninger, som jeg tillod mig at fremsætte under Jordlovenes Behandling her i dette høje Ting, forsaavidt som han udtalte Ønske om, at Loven blev saa tydeligt affattet, at Folk kunde se, hvilke Udgifter de vilde komme til at sidde for, naar de gik ind i disse smaa Brug. Jeg udtalte netop et Haab om, at man vilde byde dem en forstaaelig